

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne 3. 8. 2017

8 T 41/2017 - 137

výrok dne

je vykonatelné dnem

V Písku 30. 07. 2018

.....
.....

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem JUDr. Robertem Pekárkem v hlavním líčení konaném dne 3.8.2017. **t a k t o :**

Obžalovaná:

nar., trvale bytem

se uznává vinnou, že

dne 06.01.2017 v době okolo 08:35 hodin na pozemní komunikaci I/20 v km 158,408 v k. ú. obce Chlaponice, okres Písek, ve směru od Prahy na Písek, řídila osobní automobil zn. VW Golf, registrační značky, a přehlédla u pravého okraje vozovky stojící nákladní automobil zn. Scania, registrační značky, s návěsem zn. Kraker, registrační značky ry zde odstavil jeho řidič, nar. z důvodu předchozí dopravní nehody, přičemž došlo ke střetu pravé přední části osobního automobilu zn. VW Golf s levou zadní částí návěsu zn. Kraker, následkem čehož utrpěly spolujezdkyně nar. erá seděla v osobním automobilu na místě spolujezdce vpředu, a dále která

seděla v osobním automobilu na místě vpravo vzadu, zranění, kterým na místě podlehly, a _____, která seděla v předmětném osobním automobilu na místě vlevo vzadu a která nebyla připoutána bezpečnostním pásem, utrpěla otřes mozku s tržnou ránou na čele a nose s pracovní neschopností do 31.01.2017,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobila smrt,

č í m ž s p á c h a l a

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon tohoto trestu **podmínečně odkládá na zkušební dobu** v trvání **2 (dvou) let .**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu** na dobu **2 (dvou) let.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky, pobočka České Budějovice a Plzeň, Klaricova 19, České Budějovice, **odkazuje** s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném hlavním líčení, kdy byla osobně slyšena obžalovaná

se souhlasem procesních strany byly přečteny úřední záznamy o podaných vysvětleních se psaných s _____ konstatovány pitevní protokoly a listinné důkazy, byl zjištěn následující skutkový stav:

Obžalovaná _____ dne 6.1.2017 v době okolo 08:35 hodin na pozemní komunikaci I/20 v km 158,408 v k. ú. obce Chlaponice, okres Písek, ve směru od Prahy na Písek, řídila osobní automobil zn. VW Golf, registrační značky 3AZ 8811, a přehlédla u pravého okraje vozovky stojící nákladní automobil zn. Scania, registrační značky _____ s návěsem zn. Kraker, registrační značky _____ který zde

odstavil jeho řidič z důvodu předchozí dopravní nehody, přičemž došlo ke střetu pravé přední části osobního automobilu zn. VW Golf s levou zadní částí návěsu zn. Kraker, následkem čehož utrpěly spolujezdkyně nar. která seděla v osobním automobilu na místě spolujezdce vpředu, a dále , která seděla v osobním automobilu na místě vpravo vzadu, zranění, kterým na místě podlehly, a která seděla v předmětném osobním automobilu na místě vlevo vzadu a která nebyla připoutána bezpečnostním pásem, utrpěla otřes mozku s tržnou ránou na čele a nose s pracovní neschopností do 31.01.2017.

Obžalovaná k přípravném řízení, tak u hlavního líčení uvedla, že vyjela z Plzně a když sjela na čtyřproudovou silnici před Pískem, jela v pravém jízdním pruhu, podle ní rychlostí přiměřenou, tak před ní jelo vozidlo, které rychle odbočilo doleva, prostě jí zmizelo z výhledu a pak už uviděla kamion, takže strhla řízení doleva, avšak došlo k nárazu. Před jízdou se cítila odpočatá, vyjeli kolem sedmé hodiny ranní, bylo jasno, svítilo sluníčko a mrzlo. Slunce svítilo intenzivně, směrem proti nim. Nehodu si vysvětluje tak, že auto, které jelo před ní jí zakrylo výhled a svůj vliv mohlo mít i intenzivní slunce. Celou situaci však nevidí zcela jasně, má to pouze kusé. Ví pouze to, že před ní jelo auto, jakoby větší, nemyslí tím však nákladní automobil a má prostě pocit, že jí zakrývalo výhled. Když zmizelo, tak už uviděla kamion. Na daném místě je maximální povolená rychlost 110 km/hod., určitě nejela víc, protože jí předjížděla auta zleva. Jezdí spíše pomaleji. Ke svým zdravotním omezením uvedla, že nevidí na pravé oko, ale není to tak, že by jí tento handicap při řízení vozidla omezoval. V souvislosti s tímto zdravotním problémem nechodí na kontroly k lékaři, motorové vozidlo řídí bez omezení. Tímto zdravotním omezením trpěla již v době, kdy řidičský průkaz dělala. Obžalovaná dodala, že pojistnou událost nahlásila a od pojišťovny již dostala i zprávu, že jedné části pozůstalých bylo poskytnuto plnění, to se týká pozůstalých po paní . Pokud se týká pozůstalých po paní , tak ještě nedostala žádné vyrozumění o tom, že by pojišťovna plnila. Dříve měla dvě dopravní nehody, jednu nedala přednost na křižovatce, jednou jí to uklouzlo po zmrzlé silnici. Pokud se týká nedání přednosti jízdy na křižovatce, domnívala se, že stihne křižovatkou projet, vozidlo však jelo rychle a došlo k nehodě. S pozůstalými byla po dopravní nehodě v kontaktu, s panem se viděla na pohřbu, v kontaktu je i s přítelem paní . Pokud se týká řízení motorového vozidla, tak brýle nepoužívá, má pouze brýle na čtení. Domnívá se, že v době řízení před dopravní nehodou měla na očích sluneční brýle a rovněž tak měla asi sklopenou clonu proti slunci. Obžalovaná má za to, že kamion viděly všechny najednou, protože spolujezdkyně vykřikly pozor ve stejný moment, kdy ho uviděla ona. Během jízdy s kolegyněmi normálně komunikovala. Zpětně je jí samozřejmě jednání líto, vrátit to však nemůže.

Svědčce u hlavního líčení vypověděla, že vyjeli z Plzně v sedm hodin ráno, cesta probíhala klidně, byl silný mráz, ale silnice byla čistá. Zda svítilo slunce nebo bylo zataženo si neuvědomuje, bylo to asi tak střídavě. Dojeli až na to místo, najednou před nimi vyjelo auto, které rychle odbočilo a pak kolegyně zavolaly pozor, snažily se tomu vyhnout. Pozor zavolaly kolegyně, které při dopravní nehodě zemřely. Ona sama si toho moc nevšimla, nekřičela, seděla za řidičkou. Všimla si toho až v ten okamžik, když kolegyně zavolaly, do té doby kamion neviděla. Obžalovaná na zavolání pozor reagovala tak, že se okamžitě snažila s vozidlem vyhnout. Zda byl manévr prudký, nedokáže říci, ona neřídí. Jakou rychlostí jela obžalovaná před nehodou rovněž nedokáže specifikovat, domnívá se však, že jízda byla normální, nijak extrémní. Zda svítilo slunce proti si neuvědomuje. S obžalovanou nejela poprvé, myslí si, že byla velmi dobrá řidička, klidná, rozvázná,

neagresivní. Obžalovaná si během jízdy nestěžovala, že je unavená, před nehodou se plně věnovala řízení. S obžalovanou před dopravní nehodou komunikovala normálně. V průběhu jízdy a před dopravní nehodou nebyla připoutána bezpečnostním pásem. Při dopravní nehodě utrpěla otřes mozku a drobná poranění v obličeji. Zranění utrpěla zřejmě od toho, jak se udeřila o přední sedadlo, ale přesně si to neuvědomuje, bylo to velmi rychlé.

Svědkyňě vypověděla, že jela ve vozidla VW Polo, jeli od Nové Hospody po rychlostní komunikaci směrem na Písek. Jediné, co si vybavuje, že velmi intenzivně svítlo slunce, zcela je to oslnilo, jely v pravém pruhu, v levém pruhu jezdila rychlejší vozidla. V ten moment je nějaké vozidlo ohodilo nečistotami ze silnice na přední sklo, řidička zapnula stěrač a v ten okamžik se před nimi objevil kamion. Ona zakřičela pozor kamion! Řidička přibrzdila, hodila myšku do levé strany, i přesto narazily pravou stranou do nákladního automobilu. Po nárazu zastavily před kamionem, vylézaly z auta, za nimi bezprostředně ještě zastavila další dvě auta. Z každého vylezli dva pánové a snažili se jim pomoci, protože zadní dveře u jejich vozidla byla zaklíněná. Ona šla pro vestu a chtěla jít pro trojúhelník, najednou se ozvala velká rána. Řidička v tu dobu chtěla zavolat policii a v ten moment se ozval náraz. Viděly, že do toho stejného kamionu narazilo druhé auto. Ti dva pánové, co tam byli s nimi, kteří předtím zastavili šli okamžitě pomoci těm osobám ve druhém autě. Muži, kteří zastavili po nich říkali, že pokud by neviděli úhybný manévr řidičky, možná by do toho nákladního vozidla také narazili. Svědkyně se domnívá, že mezi jejich nárazem do nákladního vozidla a druhým střetem místem projela ještě další auta, jistě to však neví, byly v šoku. Svědkyně se domnívá, že ony jely poměrně malou rychlostí, na tachometr se nedívala, ale rychle nejely. Komunikace v tu dobu namrznutá nebyla, bylo to rozsolené, byl velký mráz. V době nárazu kamion stál. Řidička na řidiče nákladního vozidla křičela, co tam tak blbě stojí. Svědkyně usuzuje na to, že v době nárazu kamion stál podle toho, že pokud by to bylo jinak, byla by tam brzdná dráha.

Svědkyňě starší uvedla, že přijely na rychlostní silnici, která vede do Písku a za odbočkou na Chlaponice stál kamion. To však zjistila až ve chvíli, kdy spolujezdkyňě zakřičela kamion. Její dcera, která řídila strhla řízení a kamion je rozpáral po pravé straně. Zaparkovaly před kamionem asi tak 30 -50 metrů, vzápětí za nimi přijela další dvě auta. Byli v nich pánové, kteří jim pomáhali. Byly zaklíněné zadní dveře, pomohli jí ven, ptali se jich, zda jim něco není. Byla jim pouze velká zima a byly otřeseny. Vzápětí šla její dcera ke kamionu a ptala se řidiče, proč tam tak blbě stojí, chvíli nato se ozvala strašná rána a bohužel došlo k další nehodě se smrtelnými následky. V době dopravní nehody bylo mrazivo, silnice byla posolená, suchá. Proč kamion takto stál na silnici si neumí vysvětlit, měl i více místa na krajnici. Jejich auto bylo oštrikáváno nečistotami z vozovky, to bylo ještě než vyjely na rychlostní silnici. Dcera snížila rychlost, protože stírala špinavé okno. Rovněž svítlo slunce, proto dcera jela opatrně. Domnívá se, že dcera jela rychlostí zhruba 80 km/hod., na tachometr ale neviděla, seděla za spolujezdkyňí. Po jejich nehodě na místě zastavili dva muži, pak už se stala nehoda se smrtelnými následky. Dcera řidiči kamionu vytýkala, proč tam nedal výstražný trojúhelník, on odpovídal něco v tom smyslu, že to nestihl.

Svědkyňě ladší vypověděla, že jely směrem od Nové Hospody do Písku, jela jako řidička a začala zpomalovat, protože ji oslňovalo slunce. Začala je předjíždět rychlejší auta, silnice byla rozsolená, čistila si přední sklo stěrači, chtěla si sklo i umýt. Zpomalila zhruba na 60 km/hod., více jak 70 km/hod. určitě nejela. Najednou spolujezdkyňě zakřičela kamion, ona v tu chvíli šlápla na brzdu a strhla řízení do levého pruhu, čímž do kamionu narazily z pravé strany. Po nárazu jela ještě několik metrů před něj, zastavila co nejvíce u krajnice. Zkontrolovala posádku, zda jsou v pořádku, všimla si, že vedle zastavilo

další auto, kde pán se jich ptal, zda jsou v pořádku. Pak tam zastavilo ještě jedno vozidlo, to byla dodávka a ti pomáhali spolujezdkyním z automobilu. Dohodli se, že vyndají výstražný trojúhelník a zavolá policii. Když to řekla, tak padla hrozná rána. Od prvního nárazu do druhé nehody mohla uběhnout tak minuta, minuta a kus. Přesně to svědkyně odhadnout nedokáže. Svědkyně byla v souvislosti s dopravní nehodou projednávána v přestupkovém řízení, dosud řízení není skončeno. Těsně před výkřikem spolujezdkyně použila stěrače, sklo bylo v tu chvíli čisté.

v podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 tr. řádu uvedl, že společně s kolegou jel nákladním automobilem Scania s návěsem, řídil kolega . Cesta probíhala normálně, viditelnost byla dobrá, pak sjel kolega na silnici ve směru na Písek. Jedná se o rychlostní komunikaci, jel v pravém jízdním pruhu, ale na silnici bylo vidět, že se leskne, tedy že je namrzáno. Do toho svítilo slunce, přímo do čelního okna. Slunce je hodně oslňovalo, kolega říkal, že to slunce zcela oslepuje. Sluneční paprsky se odrážely jak od silnice, tak od sněhu kolem. Při jízdě v pravém jízdním pruhu ve směru na Písek se náhle ozvala rána na zadní části návěsu. Vypadalo to, jako když bouchne pneumatika, kolega hned začal přibrzďovat a jet směrem ke krajnici. Když se ozvala rána, tak kolega zapnul výstražná světla a vozidlo zpomalovalo, jelo již téměř u krajnice. Všiml si, že je mjíj vozidlo VW Polo modré barvy, které před nimi zastavuje. Kolega řekl, že je to vozidlo odřelo na levém boku. Uvědomil si, že to byla ta rána kvůli které kolega zastavoval. Vozidlo VW Polo zůstalo stát před nimi u krajnice ve vzdálenosti 30 metrů. Začal vystupovat z vozidla a chtěl jít za osádkou. Když otevřel dveře, tak se najednou ozvala další rána a to na zadní části návěsu. Tato rána byla daleko větší. Hned vylezl z vozidla a běžel k osobnímu automobilu VW Polo, kde seděly tři ženy. Ženy již vystupovaly z vozidla, ptal se jich, zda jsou v pořádku, ony řekly, že ano, že jim nic vážného není. Řekl, že zavolá záchranku, jedna z žen řekla, že ji zavolá. Proto běžel zpět k jejich vozidlu a dále nad jejich návěs, aby do nich nenarazila další vozidla. Tam začal zastavovat auta. Ještě než tam doběhl, tak si všiml, že v levém boku je nabourané vozidlo VW Golf. Později se dozvěděl, že ve vozidle VW Golf byly čtyři ženy. Osobně si myslí, že příčinou první nehody bylo to, že žena nedodržela vzdálenost a zřejmě ji oslnilo slunce, druhé vozidlo asi také nedodrželo dostatečnou vzdálenost. Žena, která řídila VW Polo mu potom řekla, že je viděla až na poslední chvíli, že byla oslněna sluncem.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. řádu, sepsaném s vyplývá, že jako řidič řídil nákladní automobil Scania s návěsem. Někdy kolem 08,30 hod. sjížděli z kopce nad Pískem směrem od Prahy, jel zhruba rychlostí 65 km/hod., bylo jasno, do očí svítilo slunce, vozovka byla namrzlá. Uslyšel ránu, jako kdyby jim bouchla pneumatika. V ten okamžik byli oba, jak on, tak spolujezdec připoutáni bezpečnostním pásem. Zapnul výstražná světla a začal pomalu zpomalovat retardérem. Takto zpomaloval asi 30 – 50 metrů, trvalo to tak půl minuty a v ten moment uviděl, jak se k nim zezadu přiblížilo auto VW Polo, které se o ně otřelo bokem své pravé strany. V ten moment zastavil, výstražná světla kamionu byla stále zapnutá. Auto zastavilo před ním v jízdním pruhu asi 30 metrů od nich. V ten okamžik za nimi žádné další vozidlo nejelo, silnice byla zcela prázdná v obou jízdních pruzích. Než stačil z auta vylézt, to bylo zhruba 30 – 40 vteřin po zastavení, tak uslyšel velkou ránu a zjistil, že do návěsu zezadu narazil automobil VW Golf šedé barvy. Vyskočil ven s telefonem, že bude volat tísňovou linku a všiml si, že z toho šedého auta vystoupily dvě ženy. Asi za pět minut na místo dorazila první sanitka a za ní ještě jedna a nakonec přilétl vrtulník.

Z pitevního protokolu znalců vyplývá, že příčinou smrti bylo rozhmoždění mozku, stejná příčina smrti byla zjištěna u

Z protokolu o nehodě v silničním provozu, z plánu a fotodokumentace jsou zejména dány situační poměry na místě dopravní nehody, přičemž se jedná o rychlostní komunikaci ve směru na Písek, konkrétní místo dopravní nehody je silnice č. I/20 v k.ú. obce Chlaponice, rychlost je zde upravena dopravním značením na nejvyšší povolenou rychlost 110 km/hod. Jedná se o mírnou levotočivou zatáčku ve směru jízdy vozidel od Prahy na Písek, oba jízdní pruhy jsou od sebe odděleny vodorovným dopravním značením „podélná čára přerušovaná“. V době ohledání místa dopravní nehody bylo denní světlo, viditelnost do dálky byla dobrá, ale v místě dopravní nehody ostře svítilo slunce od východu přímo do výhledu řidiče. Ještě v době pořizování fotodokumentace policejním orgánem je patrný ostrý svit slunce směrem od východu, t.j. proti směru jízdy řidičů jedoucích od Prahy směrem na Písek.

Ze záznamu z tachografu nákladního automobilu Scania, registrační značky mimo jiné vyplývá, že kamion v době od 08,32,56 hod. do 08,34,59 hod. postupně zpomaloval, přičemž se pohyboval rychlostí zhruba mezi 80 -90 km/hod. (maximální rychlost nákladního automobilu v tomto časovém rozmezí byla 93 km/hod.), přičemž v 08,34,25 hod. začal kamion z rychlosti 86 km/hod. zpomalovat až do úplného zastavení, t.j. do 08,34,58 hod.

K osobě obžalované bylo z popisu rejstříku trestů zjištěno, že jde o osobu dosud soudem netrestanou a ze zprávy Úřadu městského obvodu Plzeň 4 vyplývá, že obžalovaná nebyla projednávána správním orgánem v přestupkovém řízení. Z evidenční karty řidiče vyplývá, že aktuální stav bodového hodnocení u obžalované je jeden bod, v evidenční kartě řidiče má dva záznamy, v roce 2015 jí byla uložena bloková pokuta 500,-Kč a v roce 2009 pokuta 2.500,-Kč.

Orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v zákoně (trestní řád) a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Jelikož soud dospěl k závěru, že důkazní situace zjištěná v hlavním líčení je v takovém rozsahu, který plně postačuje pro rozhodnutí soudu a nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by nesvědčily pro tento závěr, zamítl návrh obhájce na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku z oboru doprava. Soud se neztotožnil s názorem obhajoby, že by znalec mohl znaleckým zkoumáním uzavřít, že automobil jedoucí před vozidlem obžalované, v určitém okamžiku zakryl natolik výhled, že při běžné reakční době obžalovaná nemohla na vzniklou situaci, kdy vozidlo před ní náhle vybočilo, reagovat. K tomuto závěru soud dospěl mimo jiné i na základě naprosto neurčitých a hypotetických údajů, které by měl znalec k dispozici, kdy není známo, jaký typ vozidla měl obžalovaná zakrývat výhled, v jaké vzdálenosti za tímto vozidlem obžalovaná jela, jakou rychlostí se v té době pohybovala a v jakém místě a v jaké vzdálenosti od nákladního automobilu mělo toto vozidlo vybočit do levého jízdního pruhu a odkrýt tak obžalované výhled na stojící kamion. Soud má za to, že z provedených důkazů lze jednoznačně uzavřít, že obžalovaná jakožto řidička osobního automobilu VW Golf, jedoucí po silnici č. I/20 ve směru od Prahy na Písek v mírné levotočivé zatáčce nepřizpůsobila rychlost jízdy svým schopnostem a nejela takovou rychlostí, aby dokázala zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou měla rozhled. Je pravděpodobné, že se na vzniku nehodového děje podílely i povětrnostní podmínky v době dopravní nehody, kdy řidiče svítilo do očí slunce od východu a obžalovaná přehlédla v pravém jízdním pruhu již stojící nákladní automobil Scania. Povětrnostní podmínky v době dopravní nehody vyplývají jednak z vyjádření

obžalované, ale i z vyjádření dalších svědků, ať již spolucestující osoby a svědkyň starší a mladší a v neposlední řadě i z výpovědi řidiče a další osoby jedoucí v nákladním automobilu Scania, do kterého obžalovaná narazila. Na vzniku nehody a na nesprávné reakci obžalované na vzniklou dopravní situaci se současně mohl podepsat fakt, že obžalovaná nevidí na pravé oko, což mohlo právě s oslňujícím sluncem zapříčinit pozdní reakci na vzniklou překážku na vozovce v podobě stojícího kamionu. Obžalovaná v každém případě měla přizpůsobit rychlost jízdy zejména povětrnostním podmínkám a jet takovou rychlostí, aby dokázala zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou měla rozhled a reagovat tak na překážku na silnici. Této povinnosti obžalovaná nedostála a způsobila tak dopravní nehodu, při které došlo k úmrtí dvou osob.

V podané obžalobě státní zástupce kvalifikoval jednání obžalované jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku, to znamená, že obžalované nebylo kladeno za vinu, že by tento čin spáchala porušením důležité povinnosti uložené jí podle zákona. Soud se s touto právní kvalifikací státního zástupce ztotožnil, má za to, že nebylo prokázáno, že by obžalovaná řídila motorové vozidlo hrubě neukázněně, resp. že by jela rychlostí výrazně převyšující v daném místě povolenou rychlost či že by svým jednáním porušila další ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, vyjma ust. § 4 písm. a), b) zákona č. 361/2000 Sb. a ust. § 18 odst. 1 citovaného zákona. Soud tedy uzavírá, že obžalovaná svým jednáním jinému z nedbalosti způsobila smrt a naplnila tak skutkovou podstatu přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud z ust. § 39 tr. zákoníku, přihlédl zejména k povaze a závažnosti činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následky a okolnostmi, za kterých byl čin spáchán. Úvahy soudu o druhu a výměře trestu je nutno uvést konstatováním, že trestný čin, jehož se obžalovaná dopustila byl spáchán nedbalostním jednáním obžalované. Na obžalovanou je nutno pohlížet jako na osobu dosud bezúhonnou, to znamená neprojednávanou v řízení trestním. Nicméně jakožto řidička byla již v minulosti projednávána v rámci přestupkových řízení, kdy dle jejího vyjádření byla v minulosti již dvakrát projednávána pro zavinění dopravní nehody a dále pro jízdu na červenou. Nelze tedy konstatovat, že by se v případě osoby obžalované jednalo o naprosto vzornou a zodpovědnou řidičku, naopak v jejím případě se určitá řidičská pochybení opakují. V tomto případě pak její řidičská chyba vedla k úmrtí dvou osob. Stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalované je zásadním způsobem zvyšován zejména způsobeným následkem, který je v tomto případě neodčinitelný a vedl ke ztrátě dvou lidských životů. Je nepochybné, že jednání obžalované způsobilo tragédii, nejen pro účastníky nehody, ale též pro mnoho blízkých a zejména rodinám poškozených. Způsobené tragické následky navždy ovlivní kvalitu a způsob života nejen obžalované, ale zejména pozůstalých osob. Na druhou stranu, jak již bylo konstatováno výše obžalované náleží polehčující okolnost dosud řádného způsobu života a z jejího vystoupení před soudem lze dovodit účinnou lítost nad spáchaným skutkem.

S odkazem na shora konstatované skutečnosti má soud za to, že trest výchovný je sto splnit účel trestu, zejména vzhledem k dosavadnímu řádnému způsobu života obžalované. Trest byl ukládán v rozmezí trestní sazby dle § 143 odst. 1 tr. zákoníku, kde trestní zákoník umožňuje uložit trest odnětí svobody až na tři roky. V tomto konkrétním případě trest odnětí svobody v rámci třetiny zákonem stanoveného rozmezí, tj. v trvání 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu taktéž ve třetině stanoveného rozmezí, to jest v trvání 2

let, je sto splnit účel trestu z pohledu individuální a generální prevence. Jelikož se obžalovaná dopustila uvedeného jednání v souvislosti s řízením motorového vozidla, soud pečlivě vážil taktéž otázku splnění výchovné složky trestu ve vztahu k ukládanému trestu zákazu činnosti. Dospěl přitom k přesvědčení, že okolnosti projednávané dopravní nehody, tragické a neodčinitelné následky a zejména pak ta skutečnost, že z evidenční karty řidičky je zřejmé, že se obžalovaná jakožto řidička nedopustila ojedinělého pochybení, ale že byla opakovaně projednávána i v přestupkovém řízení, že je nezbytné působit na obžalovanou i uložením trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu a to mírně nad spodní hranicí zákonem stanoveného rozpětí, konkrétně v trvání 2 let.

Soud rozhodoval v adhézním řízení o včas a řádně uplatněném nároku Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR, kdy zdravotní pojišťovna požadovala náhradu škody za náklady na léčení pojištěnce které vznikly v důsledku dopravní nehody. V daném případě však bylo zjištěno mimo jiné i z výpovědi samotné poškozené, že v době dopravní nehody nebyla řádně připoutána bezpečnostním pásem, přičemž zranění jí vzniklá v důsledku dopravní nehody, tj. otřes mozku a tržná rána na čele a na nose jsou zranění typická právě u osob, které nejsou připoutány bezpečnostním pásem. Naopak lze se domnívat, že v případě, že by poškozená byla řádně připoutána bezpečnostním pásem, s největší pravděpodobností by uvedená zranění neutrpěla, jelikož by nedošlo k nárazu hlavy do předního sedadla. V tomto případě tedy nelze činit obžalovanou na základě provedeného dokazování odpovědnou za následky ve formě újmy na zdraví u poškozené ; a z těchto důvodů byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

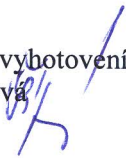
Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u dne 3.8.2017

Za správnost vyhotovení:
Helena Šípková

JUDr. Robert Pekárek, v.r.
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 03.01.2018 a je vykonatelné. Připojení doložky provedl/a Ludmila Chvostová dne 19.02.2018.